

Ευπειρίες ενός ταξιδιού στην Κωνσταντινούπολη

Από Θεόφιλος Παπαδόπουλος.

«Αγαπητοί μου Φίλοι! Αυτή η εικόνα της Παναγίας είναι η Πλατυτέρα στην Αγία Σοφία / Κωνσταντινούπολη! Δείτε ομορφιά!

Αξιώθηκα πέρσι να επισκεφθώ την Πόλη και παρακάλεσα τον εκεί φωτογράφο να μου τραβήξει αυτή την φωτογραφία. Η Παναγιά μας, που δεν θα αναφέρεται στο βιβλίο των Θρησκευτικών της Β΄ Γυμνασίου της νέας σχολικής χρονιάς! Θα διδάσκεται η ενότητα Ο Ιησούς στο Κοράνι! Άκουσον άκουσον!

Η Παναγιά μας, που τόσο πολύ πολεμάται και την βλασφημούν οι αντίχριστοι και αιρετικοί ότι δεν υπάρχει, εμείς θα ομολογούμε πάντοτε «Συ υπάρχουν, Θεοτόκε, και Εσένα έχουμε μεσίτρια οι αμαρτωλοί προς τον Κύριον».

Και ποιος ξέρει τι άλλα χτυπήματα ενάντια της Ορθοδοξίας μας ετοιμάζουν! Εμείς δεν θα αφήσουμε την Πίστη των προγόνων μας, την Ορθοδοξία μας! Πάντοτε θα πιστεύουμε στον μόνο αληθινό Θεό, τον Ιησού Χριστόν μας, στην Παναγία μας και στους Αγίους μας.

Για όσους δεν έχετε πάει Κων/πολη δεν μπορείτε να φανταστείτε την ομορφιά αυτής της Πόλης των Πόλεων! Κατ' αρχάς, δεν ένιωθα ξένο έδαφος, ένιωθα ότι πατάω πάτρια εδάφη. Ένιωθα δέος. Σαν στάθηκα στο πάρκο που βρίσκεται εμπρός στην Αγια-Σοφία και την αντίκριζα, δεν μπορούσα να το πιστέψω ότι βρισκόμουν εκεί, σ' αυτό το μεγαλείο της Ρωμαιοσύνης, που τόσους αιώνες στέκει εκεί.

Σαν μπήκαμε ύστερα στον ναό, και αντίκρισα τόσες πολλές εικόνες ψηφιδωτών,

μεγαλοπρεπέστατες, θαύμασα! Γιατί νόμιζα πως δεν θα έβλεπα πολλές εικόνες επειδή οι Τούρκοι τις είχαν εξαφανίσει. Αλλά είναι αρκετές. Βγαίνουν τώρα ξανά. Πέφτουν οι σοβάδες που τις είχαν σοβατίσει οι Τούρκοι. Σε έναν από τους 4 αγγέλους έχει αποκαλυφθεί ολόκληρο το πρόσωπο, βγήκαν μεγάλοι σταυροί πάνω στους σοβάδες...

Κοντεύει η Ώρα, το φωνάζουν και οι πέτρες και τα μάρμαρα της Αγια-Σοφιάς! Βγαίνοντας, χτύπησα με το χέρι μου πάνω στην μαρμάρινη κολόνα της Αγιά-Σοφιάς και της είπα «Καλή λευτεριά, σύντομα».

Δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψω την Κων/πολη. Όπως είναι τώρα όμως, δεν είναι και τόσο ωραία γιατί είναι πολύ πυκνοκατοικημένη και μουσουλμανική και με πολλά τζαμιά. Δεν ήθελα όμως να φύγω από εκεί, το μυαλό μου και η καρδιά μου έχουν μείνει εκεί.

Η Πόλις η Επτάλοφος, που είναι χτισμένη σε επτά λόφους, η μισή είναι στην ευρωπαϊκή πλευρά και η άλλη στην ασιατική. Η μια άκρη από την άλλη απέχει 140 χλμ! Φανταστείτε! τι τεράστια πόλη είναι!

Αλλά οι κάτοικοι δεν της ταιριάζουν! Δεν της ταιριάζουν τα τζαμιά. Κάθε βήμα και τζαμί. Δεν της ταιριάζει να βγαίνει ο ιμάμης πολλάκις την ημέρα, από τα χαράματα ως το βράδυ, και να φωνάζει τις μουσουλμανικές προσευχές. Είναι ψυχοπλακωτικό! Δεν τις ταιριάζουν οι κόκκινες τουρκικές σημαίες που είναι αναρτημένες παντού.

Αυτή η Πόλη ταιριάζει να είναι μοναχά Ορθόδοξη, Ελληνική και να κατοικείται από Ορθόδοξους Χριστιανούς! Της ταιριάζει μονάχα η μεγαλοπρέπεια της Ορθοδοξίας και η αρχοντιά της! Της ταιριάζει να ηχούν χαρμόсуна οι καμπάνες των εκκλησιών μας! Της ταιριάζει να κυματίζει μονάχα η Γαλανόλευκη σημαία με τον Τίμιο Σταυρό επάνω!

Το βράδυ στάθηκα στο παράθυρο του ξενοδοχείου μου και την αγνάντευα έτσι όπως ήταν, με τα φώτα αναμμένα και σκέφτηκα: «Η Πόλη βρίσκεται υπό κατοχή! Τόσα χρόνια σκλαβωμένη και λαβωμένη από τις πληγές των δυναστών της... Κι όμως, στέκεται αγέρωχη στους αιώνες προσμένοντας την Λευτεριά!»...

Και να, σαν να άκουγα τους βαριούς αναστεναγμούς της και τη βαριά ανάσα της να μου ψιθυρίζει: «Έφτασε το πλήρωμα του χρόνου! Ετοιμαστείτε ωρέ!».

Βασιλική Παπαζήση

Μια μικρή Ελληνοπούλα από Έδεσσα

Πηγή: pagoinia.gr